

Uitspraak

De klachtencommissie (hierna te noemen de commissie) heeft kennis genomen van de klacht van <naam> (hierna te noemen klager), wonende te <woonplaats en ambulant onder behandeling bij de afdeling Ouderen van GGNet. De klacht is gericht tegen het besluit tot toepassing van verplichte zorg in de vorm van medicatie, genomen door <naam> (hierna te noemen verweerster), psychiater.

Verloop procedure

- Klachtenformulier van klager, ontvangen op 2 februari 2021;
- Verweer van verweerster, ontvangen op 8 februari 2021.

Klager heeft geen toestemming gegeven voor inzage in zijn dossier.

De hoorzitting heeft digitaal plaatsgevonden op 16 februari 2021, waarbij klager en verweerster in de gelegenheid zijn gesteld een mondelinge toelichting te geven. Klager werd hierbij ondersteund door de patiëntvertrouwenspersoon.

Het dictum van de uitspraak van de commissie is op 16 februari 2021 telefonisch en per e-mail aan partijen medegedeeld.

Ontvankelijkheid

De commissie oordeelt dat de klacht ontvankelijk is, op grond van art. 10.1 Wvggz jo. 10.3 sub f Wvggz en de klachtenregeling Wvggz van GGNet.

De klacht

De klacht richt zich tegen de gedwongen zorg in de vorm van medicatie (haldol) door middel van depot. Klager heeft last van bijwerkingen van deze medicatie. Zo wordt hij duizelig door de medicatie en heeft hij ook last van zijn nieren en lever. De dosering is nu al langere tijd 0,6 ml/28 dagen en dit gaat goed. Klager wil dan ook een lagere dosering, om uiteindelijk de medicatie helemaal af te bouwen. Klager wil geen andere medicatie en stelt dat er sprake is van een verkeerde diagnose.

Wat de problemen met de burens betreft, verklaart klager dat die verhalen niet kloppen. Klager heeft de buurvrouw niet geslagen en heeft ook geen stenen gegooid; hij is een nette man. Het tegendeel is waar: de burens omsingelden hem en pakten zijn sleutels af. Daarnaast stelen de burens dingen van klager als hij niet thuis is. Er zijn verschillende dingen verdwenen en klager heeft zijn sloten moeten vervangen.

Het verweer

In het verweer is, zakelijk en verkort weergegeven, het volgende naar voren gebracht.

Klager is sinds 1998 bekend met paranoïde schizofrenie. Klager is lang stabiel geweest onder het depot met impromen. Tot 2017 waren er onvoldoende redenen voor een gedwongen behandeling, maar begin 2017 is klager opgenomen met een rechterlijke machtiging.

Er was sprake van toenemende meldingen bij de politie en begin maart 2017 heeft klager met stenen gegooid en heeft hij de buurvrouw geschopt en geslagen. Hierop is aangifte gedaan en de zaak is voorwaardelijk geseponeerd.

In 2018 heeft verweerster conform de afspraken met de rechter en op verzoek van klager gepoogd om de dosering van de medicatie te verlagen. De dosering werd eerst in juli verlaagd en omdat dit goed ging, in september nog eens. In oktober 2018 verergerden de psychotische belevingen bij klager, waarop verweerster de dosering weer verhoogde. Klager wilde de dosering op dat moment nog verder verminderen.

Destijds is gebleken dat de psychotische belevingen er altijd nog wel waren, maar in wisselende mate en meer op de achtergrond. Omdat dit ook aan spanningen te relateren viel, kreeg klager het voordeel van de twijfel en is de dosering eerst nog verlaagd. In oktober heeft verweerster besloten om de dosering weer te verhogen om agressie naar de burens en verdere decompensatie te voorkomen.

Sinds november 2018 is het impromen depot niet meer leverbaar en is de medicatie omgezet naar een haldol depot. Er zijn verschillende anti-psychotica die allemaal verschillende bijwerkingen hebben. Echter zijn veel bijwerkingen die klager ervaart, naar andere lichamelijke klachten te herleiden.

Klager is het al jaren niet eens met de medicatie. Uit respect voor zijn wensen is de betrokkenheid zo ver als mogelijk en verantwoord is, teruggebracht. Inmiddels heeft de rechter een zorgmachtiging afgegeven voor de duur van een jaar, (mede) vanwege verminderd ziektebesef en ziekte-inzicht bij klager.

Om die reden heeft verweerster daarom tot op heden geen nieuwe poging gedaan om de dosering te verminderen. Zij acht de kans erg groot dat er opnieuw een toename van psychotische symptomen zal zijn. Zij heeft hierbij verschillende aspecten in overweging genomen, waaronder het functioneren van klager, zijn ziektebesef/ziekte-inzicht, de psychotische symptomen en de problemen in de buurt. Klager wordt momenteel gedoogd door de buurt en verweerster zou het heel vervelend vinden als klager zijn woning kwijt zou raken als gevolg van verergerde psychotische symptomen.

Overwegingen en conclusies

De commissie komt, gelet op de stukken en het besprokene tijdens de hoorzitting, tot de volgende overwegingen en conclusies.

Met betrekking tot de gedwongen medicatie wordt overwogen dat verweerster hierin volgens de richtlijnen en de behandelstandaard heeft gehandeld. De voorgeschiedenis is betrokken en er is, alvorens tot de gedwongen zorg over te gaan, gedurende lange tijd getracht om overeenstemming te bereiken over de problematiek en het daarbij aangewezen medicamenteuze middel. De keuze voor het soort medicatie en de dosering daarvan, heeft verweerster weloverwogen gemaakt.

De commissie acht de gestelde diagnose juist en overweegt dat zonder adequate medicatie klager het aanmerkelijke risico loopt maatschappelijk teloor te gaan en dat deze bovendien nodig is om de kans op incidenten in de buurt met risico voor de algemene veiligheid voor anderen en (verdere) escalatie te verminderen.

Voor het vaststellen van de dosering heeft verweerster naar het totaalbeeld van klager gekeken en neemt daarbij kans op verlies van de woning in geval van verergerde symptomen in overweging. Naar oordeel van de commissie getuigt dit van toewijding, zorg en een professionele houding van verweerster ten aanzien van klager. De commissie kan, gezien de eerdere ervaringen met het verlagen van de dosering, de voorzichtigheid van verweerster volgen en acht het medicatiebeleid daarom in onderhavig geval juist. De klacht zal om deze redenen ongegrond worden verklaard.

Oordeel

De commissie acht op grond van bovenstaande overwegingen de klacht **ongegrond**.

Op 16 februari 2021 vastgesteld door de commissie:

Dhr. mr. J. Blok, voorzitter;

Dhr. G.V.J. Thomas, psychiater;

Mw. I. de Val, cliëntvertegenwoordiger.

Namens de commissie:

Mw. M.T. Aversch
ambtelijk secretaris

Verzonden d.d. 19 februari 2021

Tegen een uitspraak van de klachtencommissie kan klager/klaagster op grond van art. 10:7 Wvvgz beroep worden ingesteld bij de Rechtbank binnen zes weken na kennisneming van de uitspraak.